

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. február 15.
(vasárnap este)

Cseri Kálmán

MEGTARTÓ HÚSÉG

Alapige: Ezékiel 16,4-5 8. 15.

Ilyen volt a születésed: Amikor megszülettél, nem kötötték el a köldökzsinórodat, nem mostak tisztára vízzel, nem dörzsöltek le sóval, pólýába sem tettek. Senki sem szánakozott rajtad, semmit sem tettek meg veled ezekből, nem könyörültek rajtad. Kidobtak a mezőre, mert utáltak, amikor megszülettél.

(...)

Elementem melletted, és láttam, hogy már a szerelem korában vagy. Ezért rád terítettem ruhám szárnyát, és betakartam meztelen testedet. Megesküdtem neked, és szövetségre léptem veled – így szól az én Uram, az Úr –, és enyém lettél.

(...)

De elbizakodtál szépséged miatt, és hírhedt parázna lettél. Elárasztottad paráznaságoddal, aki csak element melletted, és az övé lettél.

Imádkozzunk!

Kegyelmes Istenünk, hisszük, hogy hallottad ezt az énekben elmondott imádságunkat, hitvallásunkat is.

Bocsásd meg nekünk, hogy oly sokszor szó nélkül megyünk el ajándékaid mellett, amiket naponta ontasz ránk. Bocsásd meg, hogy tele van a szívünk elégedetlenséggel, zúgolódással, sokszor még köve-

telőzéssel is, ahelyett, hogy számba vennénk azt a sok-sok testi és lelki áldást, amit úgy adsz nekünk, hogy nem is érdemeljük.

Köszönjük, hogy te soha nem az érdemeink alapján ajándékozol, még csak nem is a szükségünk szerint, hanem nagy irgalmasságod és végtelen gazdagságod szerint.

Kérünk, tedd ajándékká ezt a csendes órát, amit itt együtt tölthetünk most. Hálásak vagyunk minden percért, amikor csendesen reád figyelhetünk. Hisszük, Atyánk, hogy szavaddal teremtetted ezt a csodálatos világmindenséget, és a te szavaddal teremtetted újjá mindannyiunk elromlott életét is.

Ezt az újjáteremtő szót kérjük most tőled. Áraszd ki reánk Szentlelkedet, a te Szentlelked tegye teremtő igévé a gyarló emberi szót, és fogékonnyá a mi sokszor cserzett lelkünket.

Szólj, Urunk, mert hallják a te szolgálid.

Ámen.

Igehirdetés

Az elmúlt napokban a házasság hete kapcsán sok hasznos tapasztalatot és tanácsot hallhattunk világi és egyházi fórumokon egyaránt. Ez jó, hogy így van.

Tegnap, a gyülekezetünk házaspári csendesnapján is sok-sok olyan világos útmutatás, segítség, bátorítás hangzott el, amire mindenkinek szüksége van, aki házasságban él. Az volt a témája ennek a napnak is, ami az egész hétnek, hogy mit jelent a megtartó hűség.

Mivel ezekben a napokban sok mindent tanulhattunk a házasságról, most nem arról szeretnék beszélni, hanem arról a kapcsolatról, amit a Biblia gyakran hasonlít a házassághoz, illetve a házasságot ehhez: Isten és a választott nép, illetve az Újszövetségben Krisztus és a benne hívők közössége, az egyház kapcsolatáról.

Az Ószövetségben Isten többször nevezi magát úgy, hogy Ő férje választott népének. Izraelről pedig úgy ír, mint egy feleségről.

Az Újszövetség pedig még gyakrabban nevezi Krisztust az egyház vőlegényének, és a benne hívőket Krisztus menyasszonyának.

Sőt, a Biblia utolsó könyvéből még arról is értesülünk, hogy ez a jegyesség a történelem végén, Krisztus második eljövetelkor házassággá érlelődik, és a mennyei Jeruzsálemben lesz egy csodálatos nagy menyegző, ahol Isten Báránya, a hívőkért meghalt Krisztus, egybekel menyasszonyával.

Nagyon szemléletes az, ahogy a Biblia ennek a kapcsolatnak a fázisait, a kibontakozását leírja. Azzal kezdődik, amit itt olvastunk, hogy az indulásnál mindnyájan ilyen elesett, árva, kiszolgáltatott, tehetetlen, magányos és magunkra hagyott emberek vagyunk. Aztán ha Isten megáll egy ember mellett, megszólítja és szövetséget köt vele, akkor ez egyfajta lelki eljegyzés — a Biblia használja ezt a kifejezést. Ezzel kezdődik egy szép korszak, a mátkaság, a jegyesség időszaka.

Azt olvastuk azonban, hogy a menyasszony csélcsap, hűtlenné válik, megtöri a Vele kötött szövetséget. Mi lesz ennek a folytatása? A Biblia nagyon sokszor említi, hogy a bűnbánó bűnöst Isten visszafogadja és megbocsát neki. Új kezdést engedélyez. És aki ezt átéli, az ezután még mélyebb szeretettel ragaszkodik mennyei vőlegényéhez, mint az első mátkaság idején, az első szeretet idején, és ez a kapcsolat teljesedik majd ki azzal a menyegzővel, amiről a Jelenések könyve szól.

Vegyük sorra ezeket, és szeretném kérni, hogy most tegyünk félre mindenféle testi gondolattársítást, mert minden megállapításnak lelki jelentése lesz, úgy, ahogy a Biblia erről beszél. Tehát itt most nem házastársak egymáshoz való kapcsolatáról van szó, hanem Isten és az Ő népe, Krisztus és a benne hívők, vagyis az egyház kapcsolatáról.

Azért nagyon fontos nekünk ez a kapcsolat, és életkérdés, hogy a mi megváltó Urunkkal ilyen lelki közösségbe kerüljünk, mert ez táplálja a házasságot is. Minden házasság szilárdabb, amelyik ebből a közösségből táplálkozik. És a házasság csak erre a földi életre vonatkozik, Jézus azt mondja: valamelyik fél elhunytával befejeződik. A Krisztussal való kapcsolatnak pedig örökké tartó jelentősége és ereje, haszna van.

1. Nos, mit tudunk meg az indulásról? Megrendítő ez a leírás, ahogy itt Ezékiel próféta ábrázolja. Mindannyiunkkal az történt, hogy amikor megszülettünk, akkor nem mostak tisztára, pólyába sem tettek, nem könyörültek rajtunk, hanem kidobtak a mezőre, mert utáltak.

Itt egy olyan kislányról van szó — később kiderül, hogy lány —, aki senkinek nem fontos, senkire nem számíthat, senki nem törődik vele — kitették a mezőre. Nem kívánt gyermek, teher, szabadulni akarnak tőle. Az nyilvánvaló, hogy ő önmagán nem tud segíteni, és egyelőre senki nincs ott a láthatáron belül, aki megmentené az életét. Akkor el fog pusztulni — nyilvánvaló. Egy tehetetlen csecsemő kint a mezőn, egészen bizonyos, hogy elpusztul. (Csak azt jegyzem meg, hogy az Istennel való kapcsolatunkban nem az történt, hogy a mi mennyei

Atyánk dobott ki minket a mezőre, hanem az, hogy őszüleink fordítottak hátat neki, és vonultak ki maguktól a „mezőre”, az Isten nélküli állapotba, és mi már mindannyian ott születünk.)

Tovább azt olvastuk, hogy egyszer csak valaki megáll e mellett a mezőre kitett csecsemő mellett, megesik a szíve rajta, magához veszi, nagy szeretettel gondját viseli és felneveli. Ez az Isten gondviselő szeretete, amit mindenkire áraszt, függetlenül attól, hogy hisz benne valaki, vagy nem. Jézus mondja a Hegyi beszédben: „Felhozza az Ő napját mind az igazakra, mind a hamisakra, és esőt ad hívók és nem hívók vetésére is.”

2. Aztán telnek az évek, és egyszer jobban szemügyre vette a jövője ezt a kislányt, és látja, hogy nagylány lett. És mivel megszerette, úgy döntött, hogy eljegyzi. Azt olvastuk: „a ruhájának szárnyát ráterítette.” Aki így, annak a palástszerű felsőruhának a szárnyát ráterítette egy másikra, azzal azt fejezte ki, hogy mi mostantól kezdve összetartozunk, vállallak téged, felelősnek érzem magamat érted, számíthatsz rám. Ez egyfajta leánykérés, sőt egyben olykor már eljegyzés is volt. Olvastuk is azt, hogy Isten azt mondja: „Szövetségre léptem veled, és megesküdtem neked.” Ez Istennek a megváltó szeretete.

Ez több, mint a gondviselő szeretet. Itt az ember már nemcsak Isten javait élvezzi, hanem az élő Istennel kerül egészen szoros, valóságos, személyes lelki közösségbe. Megtanul vele beszélgetni, tudja, hogy számíthat rá. Nemcsak az ajándékaiért tartja a kezét, hanem akkor is tartja — akkori szokás szerint így imádkoztak —, amikor csak megköszönni akar valamit, vagy egyszerűen örül annak, hogy hozzá tartozik. Isten megváltó szeretete egészen új helyzetbe helyezi az embert. Mint ahogy ez a kislány is egészen új helyzetbe került. Ez az árva, hozomány nélküli, nincstelen, kiszolgáltatott leány egy módos ember menyasszonya lesz. Be van biztosítva a jövője. És efelől egészen bizonyos lehet, mert ezt esküvel is megerősítette az illető. Ezt nevezi a Biblia kegyelemnek. Amikor mi semmit nem adtunk Istennek, és nem annak a fejében kapunk tőle új életet, sőt utólag sem tudjuk megfizetni, csak csodálkozva komolyan venni, és ahogy az énekkar énekében hallottuk: egészen odaszánni magunkat neki. Ez teljesen új helyzet.

Az Ószövetségben van egy nagyon szép ige, ami ezt az eljegyzést leírja. Hóseás könyvében mondja ezt Isten: „Eljegyezlek magamnak örökre, eljegyezlek magamnak az igazság és a törvény, a szeretet és

az irgalom ajándékával. Eljegyezlek magamnak a hit ajándékával, és megismered az Urat.” (2,21).

Az Újszövetségben pedig Pál apostol írja a korinthusiaknak, akik felelőtlenül belebonyolódtak valami nagy lelki veszedelembé: „Isten féltő szeretetével féltelek titeket: mivel eljegyeztelek titeket egy férfinak, hogy tiszta szűzként állítsalak benneteket a Krisztus elé. Félek azonban, hogy amint a kígyó megcsalta Évát ravaszságával, úgy tántorodnak el a ti gondolataitok is a Krisztus iránti őszinte hűségtől.” (2Kor 11,2-3).

Veszélyben van az eljegyzés, mert a korinthusiak kacérkodnak másokkal. És mivel a vőlegény szó a „vevőlegény”-ből származik, mert aki feleségül vesz valakit, annak meg kell fizetnie a jegyajándékot, Péter apostol még azt is leírja, hogy milyen jegyajándékot fizetett Krisztus, a mi vőlegényünk, a benne hívőkért. Az első levele első részében ezt olvassuk: „... tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtlen Báránynak, Krisztusnak a vérén.”

Elmondhatjuk-e, hogy mi már beletartozunk abba a közösségbe, amelyet menyasszonynak nevez a Biblia? Mi már átéltük ezt, hogy tudomásunkra hozta, és mi hittel komolyan vettük, hogy kifizette a váltságdíjat értünk, megvásárolt minket magának, kivásárolt a sötétségből, és az övéi vagyunk? Pál apostol boldogan lelkendezik erről: „Áldott az Isten, aki kiszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szeretett Fiának országába, akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneink bocsánata.” (Kol 1,13-14).

Kivásárolt Krisztus a bűn rabszolgaságából. Én tudom, hogy így az Övé lettem, és az is akarok maradni mindvégig. Ehhez kell a hűség. Elmondhatjuk-e ezt már magunkról? Ha nem, az Úr Jézus minden olyan alkalommal, amikor az Ő igéje hangzik, egy meghívást is közvetít nekünk, és hív ebbe a közösségbe. Ha Ő már befogadott minket ebbe, akkor pedig fontos a hűség.

Mert Ő nem olyan, mint ahogy az állami gondozott gyerekekkel tesz, hogy 18 éves lettél, na menj, gyerek, boldogulj, ahogy tudsz. — És marad ugyanúgy magára hagyatott, mint ahogy ez a csecsemő volt itt a bibliai leírás szerint. Hanem akit Ő egyszer befogadott a szövetségébe, azt Ő megőrzi, megtartja, mert Ő hűséges. — Ennyit az eljegyzésről.

3. Ezt követi a mátkaság, a jegyesség. Olyan szépen szól erről Isten az Ő népének, és olyan szomorúan egyben. A Jeremiás 2. részében olvashatjuk ezt: „Ezt mondja az Úr: emlékszem rád, ifjúkorod hűségére, mátkaságod szeretetére, amikor követtél a pusztában. Az Úr szent tulajdona volt Izráel, akik bántották, meglakoltak.” Mert akivel Ő szövetséget köt, azt védi, azt ha bántják, mindig az Ő mennyei vőlegényével találják magukat szembe. Ezt a biztonságot is jelenti ez.

Ez az első szeretetnek a korszaka, amikor a menyasszony — és most tényleg lelki jelentéssel értsük ezt, úgy, ahogy a Biblia mondja — tele van annak az örömeivel, hogy ilyen vőlegénye van, tartozik valakihez. Jött valaki, aki megmentette az életét, fölnevelte, elhalmozta minden jóval, és most még szövetséget is kötött vele. Számíthat rá, mert Ő hűséges.

Ilyenkor van tele a frissen hitre jutott emberek szíve azzal, hogy „csak te kellesz, én Uram, benned mindent meglelek”. Vagy hogy egy másik éneket idézzek: „Hála tölti be szívemet, szeret az Úr, nagyon szeret.” — És ezek az emberek nem unják meg ezt újra és újra megvallani az Úrnak, mert ez az örömüknek a forrása. — Ismerős-e ez is nekünk?

4. És akkor történik valami szörnyűség: Ez a boldog menyasszony elkezd kacérkodni másokkal. Hűtlenné lesz a vőlegényéhez, mintha elfelejtette volna őt. Odaadja magát idegeneknek, és megvonja a bizalmát attól, akitől mindent kapott addig. Ezt a hűtlenséget Isten az Ószövetségben sokszor ezekkel a szavakkal vetette az Ő népe szemére: paráználkodtok kővel és fával. Ami azt jelenti, hogy az élő Isten helyett vagy mellett, kőből és fából faragott szobrokat tisztelnek, mintha azok is istenek lennének az élő Istennel egy sorban. Elképesztő ostobaság, az ember esze megáll. Hogy lehet valaki ilyen hálátlan? Hogy lehet valaki ilyen gonosz? Hogy lehet valaki ennyire ostoba? Azt hagyja ott, akinek az életét köszönheti, és akire korábban rábízta a magát. Isten ugyanitt, ebben a fejezetben kérdezi is az ő népétől, hogy ismertek-e olyan népet, amelyik lecserélte az isteneit? És az én népem engem, az élő, igazi Istent, elhagyott.

A menyasszony tehát hűtlen lett ahhoz, aki őt kiválasztotta. Ennek mindig megvannak a súlyos következményei.

5. És most hogyan tovább? Mi történik ezek után? Felbomlik a jegyesség, visszacsúszik a nincstelenségbe és kiszolgáltatottságba? Vagy becsapott vőlegénye bosszút áll? Vagy pedig hagyja, hogy csússzon a

hűtlenség, a házasságtörés lejtőjén lefelé, és fulladjon bele paráznságának a mocsarába? A mi mennyei vőlegényünk nem ilyen. Ilyen lehetőségekről csak itt a földön szoktak gondolkozni, és ezek közül választani.

Van a Bibliában egy egész könyv, amelyik arról szól, hogy „a mi Istenünk irgalmas és kegyelmes, aki megbocsátja a bűnt, türelme hosszú, szeretete nagy.” — Ez a mondat nyolcszor vagy tízszer fordul elő a Bibliában így, szó szerint. Ilyen a mi Istenünk. És ez nem a vétkezésre szabadítja fel az embert, hanem aki egyszer a szíve mélyéig átélte azt, hogy elképesztő, miket műveltem én, milyen istentelen és embertelen cselekedetek, gondolatok vannak mögöttem, és Isten ezt nekem megbocsátotta — az az ember nem a vétkezésre szabadul fel, hanem a hála, és arra, hogy ezt az Istent nem akarja megbántani.

És ha maradunk ennél a metaforánál: az ilyen bocsánatot nyert menyasszony mindent elkövet azért, hogy hűséges vőlegényének a továbbiakban ne szerezzen szomorúságot. Ez a könyv a Hóseás könyve, amit említettem, felolvasok néhány mondatot. Ennek a befejező, a 14. fejezete szól leginkább arról, hogy Isten a hozzá többször hűtlenné vált népnek mindig megbocsátott, ha bűnbánattal visszajöttek.

Mit mond a nép Istennek: „Bocsáss meg nekünk minden bűnt, és fogadd el a mi ajkunk gyümölcsét (az imádságot).” Nem Istenben bíztak, hanem Asszíriától reméltek segítséget. Így folytatódik: „Látjuk, hogy Asszíria nem segít meg minket. Lóra sem ülünk többé. Nem nevezzük Istenünknek kezünk csinálmányát. Csak nálad talál irgalmat az árva.” És mit mond erre Isten? „Kigyógyítom őket hűtlenségükből. Szívből szeretni fogom őket, mert elfordult róluk haragom... Újra Isten oltalmában fognak élni.” — Ilyen a mi Istenünk.

Megint kérdezzem: Ki az, aki tapasztalta azt, hogy milyen nagy ajándék az őszinte bűnbánat, és hogy a bűnvallásra Ő mindig bocsánattal felel? Mert Ő, aki ezt mondja Ézsaiás könyvében a népnek, hogy „férjed a te Teremtőd és a te alkotód, aki seregeknek Ura”, utána erről biztosítja őket: „még a hegyek is megszűnhetnek, a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg. — ezt mondja könyörülő Urad.” (Ézs 54,10).

Még a hegyek is megrendülhetnek, de az Ő hűsége valóban végtelen. (Azért javasoltam, hogy énekeljük az elején azt az éneket, amelyikben sokszor előfordul ez a bizonyosság.) Ebben nekünk egészen bizonyosoknak kell lennünk. Ez a bizonyosság teszi könnyebbé, hogy né-

ven nevezzük a bűneinket, elhagyjuk azokat, és egy életen át legyünk hálásak azért, hogy valóban nem bűneink szerint cselekszik velünk, és nem fizet nekünk a mi álnokságaink szerint.

Jövő vasárnap, ha Isten éltet, az úrasztala terítve vár minket. A böjti időszak kezdetekor úrvacsorai közösségben is lehetünk. Jó lenne, ha ezen a héten többször is megkérdeznénk a mi Urunkat: mi az, amivel én téged, az én hűséges vőlegényemet, megbántottalak, és én azt nem akarom tovább folytatni. És Isten meg fog ajándékozni minket bűnlátással, és a bűnöktől való szabadulással.

6. És ha így visszafogadja Isten a bűnbánó népet, akkor mi jellemzi ezek után ezt az időszakot? Ez szintén a mátkaságnak a folytatása. De bűnbánat és a bocsánat elnyerése után egészen másként szereti már egy hívő az élő Istent, az Ő megváltó Urát, Krisztusát. Egészen másként ügyel arra, hogy ragaszkodjék hozzá, hű maradjon. Visszapattannak róla a kísértések, és kész bármiről lemondani azért, hogy ezt a kapcsolatot, lelki közösséget semmi ne veszélyeztesse. Sok fontos dolgot el lehetne mondani arról, hogy mi jellemzi az ilyen visszatért hívőnek az életét. Én csak néhányat említek most, és kívánom, hogy ismerjünk rá minél többen a magunk életében ezekre.

Jellemzi az el nem fogyó hála és ez a fajta eltökélt hűség. Jellemzi az, hogy keresi Megváltójának az akaratát. Láthatatlanban egyetért vele. Mindennapi imádsága lesz az ilyen embernek Dávid kérése: taníts engem a te akaratodat teljesítenem, mert te vagy Istenem, és a te jó Lelked vezéreljen engem az egyenes földön. (Zsolt 143,10).

Aztán megtanulja az ilyen hívő azt, hogy az Úr Jézussal való működő kapcsolat érdekében sok mindenről le kell mondania. Minderről, ami ezt veszélyeztetné vagy megerőtlenítené, és sok olyan jónak látszó dologról is, ami nem erősíti. Egyfajta böjtöt jelent, folyamatos böjtöt a Krisztushoz való ragaszkodás. De ez nem kényszer, ezt önként vállalja, sőt a legtöbbször észre sem veszi, hogy most valamiről lemondott, annyira szereti azt, akihez hű akar maradni. (Ez a házasságban is így van. Ha igazán szeretjük egymást, észre sem veszem, hogy miről mondtam le érte. Sokszor a kívülállók szokták megjegyezni: figyeljétek, mennyi áldozatot hoznak egymásért. Mert nekem az nem áldozat, mivel szeretem a másikat. És ez az Istennel való kapcsolatunkban is így van.)

Aztán Jézus előre felkészítette a benne hívőket, hogy ha igazán hűségesek maradnak hozzá, ez könnyen azzal járhat, hogy Őmiatta gya-

lázat érheti őket. Aki minden helyzetben vállalja a mennyei vőlegényét, azt ugyanolyan szenvedések érhetik, mint amit Krisztusnak okoztak, amíg itt volt közöttünk. De ha valaki ezt is vállalja Őérte, az mindig közelebb viszi Őhozzá. Sokszor nem is ránk haragszanak Krisztus ellenségei, hanem Őreá, csak a neki szánt ütésnek a szele éri azt is, aki közel van hozzá. És ez egyenesen örömet jelent azoknak, akik hűségesek Őhozzá.

Még egyet említek. Különös, amit a Biblia erről mond: aki így ragaszkodik megváltó Urához, és a hétköznapi életben minden helyzetben vele közösségben marad, az elkezd hasonlítani hozzá. „Őt szemlélve átváltozunk.” A metamorfózis görög szó van ott a Biblia eredeti szövegében. Egy különös átalakuláson megy át Krisztus szerelmese. Kiábrázolódik rajta a Krisztus — ahogy a Galata levélben olvassuk — egyre inkább hasonlít hozzá. És egy újjászületett embernek nincs hőbb vágya, mint hogy egyre inkább hasonlítsunk a mi Megváltónkhoz.

A hűségnek egy gyönyörű példa gyakran eszembe jut. A háború után sok fiatalasszony és menyasszony volt, akik nem tudták, hogy a férjük vagy a vőlegényük él-e, vagy meghalt a fronton. Ez a bizonytalanság nagyon megviselte őket. Közülük többen eljárógattak édesanyámhoz, aki bátorította őket, és emlékszem egy ilyen menyasszonyra különösen is. Teltek az évek, és egyre többen mondták neki, hogy ha ennyi idő alatt nem kaptál róla hírt, biztos meghalt. Menj férjhez addig, amíg kérnek. És volt több kérője is. Ilyenkor ő kedves mosollyal mindig a jéggyűrűjére mutatott, s azt mondta: amíg nem leszek bizonyos abban, hogy meghalt, hozzá tartozom, és várom. Ez a mondat benne maradt a gyerekeimben, mert többször hallottam. Azóta többször eszembe jutott, amikor sokféle kísértés éppen az Úr Jézustól igyekezne eltávolítani, amikor kapom a bölcs tanácsokat, amelyek nyilvánvalóan ellenkeznek azzal, amire Isten ígére batorít: „amíg nem vagyok bizonyos abban, hogy meghalt, hozzá tartozom”. Én meg egészen bizonyos vagyok benne, hogy él és uralkodik örökkön-örökké a mi mennyei vőlegényünk, és várhatjuk vissza, mert megígérte, hogy egyszer megjelenik nagy hatalommal, és dicsőséggel.

Éppen ezért ebből az következik, amit Péter apostol von le következtetésképpen levelében: milyen szentül és kegyesen kell élniük azoknak, akik várják Őt vissza az égből. A megszentelt és istenfélő életre ez is bátorít minket, hogy a mi élő Urunkat, akivel egyébként naponta

beszélünk és igyekszünk Őt követni, várjuk vissza, amikor majd minden szem meglátja Őt.

7. Mert eljön egy nap, amikor Krisztus megjelenik nagy hatalommal és dicsőséggel, magához veszi az övéit, és kiteljesedik a hívők vele való lelki közössége.

A Jelenések könyvében olvassuk, hogy még a mennyei lények is csodálkozni fognak azon, amikor mi oda fehér ruhában bevonulunk. Amikor maga elé állít minket: „feddhetetlenségben és teljes tisztaságban”. Azt kérdezi ott valaki a másiktól: kik ezek, és honnan jöttek? És akkor elhangzik a jól ismert válasz: „ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták ruhájukat, és megfehérítették ruhájukat a Bárány vérében. Ezért vannak az Isten trónusa előtt, és szolgálják Őt éjjel és nappal. Nem éheznek, nem szomjaznak többé, mert a Bárány, aki középen a trónusnál van, legelteti őket. Elvezeti őket az élet vizének a forrásaihoz, és az Isten letöröl a szemükről minden könnyet.” (Jel 7,14-17).

Azt, hogy merünk beszélni a Bárány menyegzőjéről, szintén a Jelenések könyvére alapítjuk. A 19. részben ezt olvassuk: „Örüljünk és ujjongjunk és dicsőítsük Őt, mert eljött a Bárány menyegzője, menyasszonya felkészült, és megadatott neki, hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba. Aztán így szólt hozzám: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára.”

Ez lesz a beteljesedése ennek a jegyességnek. De Jézus megmondta: csak aki mindvégig hűséges marad, az üdvözülni fog.

Isten adja meg nekünk azt a boldogságot, amiről itt szó van: Boldogok, akik részt vehetnek ezen a menyegzőn.

Három konkrét kérdéssel szeretném befejezni.

Az első: hozzá tartozol-e már a menyasszonyhoz? Elmondhatjuk-e csendesen, belső bizonyossággal, hogy mellettem is megállt, eljegyzett engem magának. Tudom, hogy mit fizetett értem, én hozzá akarok tartozni. — Ez más, mint a vallásosság. Más az, hogy valaki erkölcsös ember és nagyon jól végzi a munkáját. Más, mint hogy sok áldozatot hoz másokért. Ez azt jelenti, hogy élő közössége van az érte is meghalt és feltámadott Jézus Krisztussal. Elmondhatjuk-e ezt magunkról?

A második: ha ez megtörtént, akkor hűségesek vagyunk-e hozzá? Nem valahonnan messziről kellene visszatalálnunk most is? Megvan ennek is a lehetősége. Óriási ajándék a bűnbánat, bűnvallás, amire Isten bocsánattal válaszol.

A harmadik: elég friss-e bennünk ez a várakozás, hogy várjuk a mi dicsőséges Urunkat? Semmi kétség: Krisztus eljön, és akkor minden ígérete beteljesedik, minden nyomorúságnak, szenvedésnek vége lesz. Akkor nem kell többé kísértésekkel hadakoznunk, hogy hűségesek maradjunk hozzá. Nem kell többé semmiről lemondanunk azért, hogy ne szakítson el tőle semmi minket. Az Ő dicsőségében részelteti az övéit. Elég friss-e bennünk ez a várakozás?

Gondoljuk meg ezt ma még, és szeretném javasolni, hogy a Hóseás könyvét olvassuk el otthon. Csodálatosan ragyog ebben a könyvben egyrészt a bűnnek a komolysága, a hűtlenségnek, a lelki házasságtörésnek a következményei, és az, ahogy Isten a bűnbánó bűnösnek új kezdést ajándékozik.

Imádkozzunk!

Istennek Báránya, aki magadra vetted a világ bűnét, Urunk Jézus Krisztus, hálásan köszönjük, hogy ma este ismét megálltál mellettünk. Abban nem kételkedünk, hogy megesik a szíved rajtunk, és van is mit szánakoznod, ha reánk nézel.

Köszönjük az új kezdés lehetőségét. Könyörülj rajtunk, hogy ne halogassuk. Köszönjük hívásodat. Köszönjük, hogy valóban boldog az, aki veled jár, akármilyen nehezek is sokszor a körülményei. Mi ezt nem tudjuk elképzelni, de nem képzelődni akarunk, hanem hinni a te szavadnak.

Köszönjük, hogy veled lehet végigjárni ennek a sokszor nagyon nehéz földi életnek az útját, és te vársz ott a végén, ami csak ennek a vége, de egy egészen újnak a kezdete.

Bátoríts minket, hogy merjünk hűségesek maradni hozzád.

Kérünk, bocsásd meg minden hűtlenségünket, és ajándékozz meg minket azzal, hogy mindvégig kitartsunk melletted.

Segíts most ebben a csendben válaszolni a te megszólításodra.

Ámen.

675 Semmi kétség, Krisztus eljön

Amelrooy, J.C. van (-?-)

De Heer, Johannes (1866-1961)

[?]

Sem-mi két-ség, Krisz-tus el-jön, sem - mi két -ség, Krisz-tus jön!

Né - pek, hall - já - tok vi - gyáz - va,

Mesz - sze zeng a har - so - ná - ja,

Száll a hí - re száj - ról száj - ra,

Sem-mi két-ség, Krisz-tus jön, sem - mi két -ség, Krisz -tus jön!

2. Semmi kétség, Krisztus eljön, semmi kétség, Krisztus jön!

Tartsatok ki, hű testvérek,

Hogyha jönnek szenvedések,

Megmaradjon reménységtek:

Semmi kétség, Krisztus jön, semmi kétség, Krisztus jön!

3. Semmi kétség, Krisztus eljön, semmi kétség, Krisztus jön!

Félsz-e bűnös? Jöjj és lássad,

Új élet csak Tőle támad,

S így kegyelme rád is árad:

Semmi kétség, Krisztus jön, semmi kétség, Krisztus jön!